AUGUSTINUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

S; q̃m̃ postũ fidi ingressi sum⁹ sic fideles de corpore exeam⁹ Sic enĩ p ipsũ
ostiũ egredum̃ ut pascua inuenire possim⁹ Bona pascua ubi ecĩa dr̃ ibi
nulla herba arescit totũ uiret totũ uiget Solet q̃d herba dici sẽp uiuit
ibi solũ uiuere inuenit Ubi ecĩa inq̃t dabo eis ouib; meis Vos calũpniaꝰ
ppter q̃ritis q̃ de uita p̃sentis cogitatis Et n̄ p ibunt in ecĩnũ Sub audis tãq̃
eis diceret uos p ibitis in ecĩnũ q̃a n̄ estis ex ouib⁹ meis Ut rapiet eas q̃sq̃ de ma
nu mea Intentũ accipite Pat̃ m̃s q̃d dedit m̃ maior ẽ omĩb⁹ Q̃d potẽ lupus
Q̃d potẽ fur Ilatro Ut p dunt n̄ ad intitũ p̃ destinatos De illis aũ ouib⁹ de
q̃b⁹ dicẽ apl̃s nouit dn̄s q̃s ei⁹ Iq̃s p̃scuit ipsos et p̃ destinauit q̃s aũ Ip̃ desti
nauit ipsos et uocaũ q̃os aũ et uocaũ ipsos Iustificaũ q̃s aũ iustificaũ ip
sos Iglorificaũ de ouib⁹ istis nec lup⁹ rapit nec fur tollit nec latro intĩfic̃
secur⁹ ẽ de numero earũ q̃ peis noũ q̃d dedit Et hoc ẽ q̃d ait n̄ rapiet eos
q̃sq̃ de manu mea et tẽ ad patrẽ pat̃ m̃s q̃d dedit m̃ maior ẽ omĩb⁹ Q̃d de
dit filio pat̃ maior omĩb⁹ n̄ ut illi⁹ sit unigenit⁹ filius Q̃d ẽ q̃ dedit Illã erat
cui daret an gignendo dedit Illã si erat cui daret ut filius eet erat aliq̃ndo
et filius n̄ erat absit ut aliq̃ndo dn̄s xp̃c fuerit et filius n̄ fuerit De nob hoc dici
potẽ Aliq̃ndo filii hominũ eram⁹ filii di n̄ eram⁹ Nos enĩ filios di grã fec̃
illũ natura q̃ uita nat ẽ Iñ ẽ ut dicaꝰ n̄ erat ante q̃ nat⁹ erat Illũq̃ enĩ n̄ nat⁹
erat q̃ pat̃ coetn⁹ erat Q̃ sapit capiat q̃ n̄ sapit credat nutriat̃ Ie capiet ũbi
di sẽp cũ patre Ise p ũbum Et q̃a ũbũ idõ filius Semp q̃ filius et sẽp equalis
Ut enĩ crescendo s; nascendo eqlis ẽ q̃ sẽp nat⁹ ẽ de patre filius de dõ dõ de eẽ
no coetn⁹ Pat̃ aũ n̄ de filio dõ filius de patre dõ Idõ pat̃ gignendo dedit
ut dõ eet gignendo dedit ut s coetn⁹ eet gignendo dedit ut eqlis eet
Hoc ẽ q̃d maior ẽ omĩb⁹ Quom̃ uita filius habens uitã filius Q̃d habet hoc ẽ
Tu aliud es aliud habes Verbi grã habes sapientiã nũq̃d tues ipsa sapi
entia Denuq; n̄ es tu ipse q̃d habes si amiseris q̃d habes redis ut n̄ ha
beas et aliq̃ndo resumis aliq̃ndo amittis Quom̃ oculus nr̃ n̄ in se ipso habẽ
inseparabiliter lucẽ aptẽ et capit claudit̃ Iamittit n̄ sic ẽ dõ di filius n̄ sic ẽ
ũbũ pat̃s n̄ sic ẽ ũbum q̃d n̄ sonando tinsit s; nascendo manet Sic habet
sapientiã ut ipse sapientia sit faciatq; sapientes Sic habet uitã ut ipse
sit uita faciatq; uiuentes Hoc ẽ q̃d maior ẽ omĩb⁹ Attendit iohs ipse
euangelista celũ Itrã uolens dicere de filio di adtendit Itranscendit
Cogitauit supra celũ milia exercit⁹ angl̃o cogitauit et tinscendit uni
uersa Sicẽ aq̃la nubes sic sua mite creaturã transcendit magna omã
peuenit ad illud q̃d maior ẽ omĩb⁹ et dicẽ in pncipio erat uerbũ S; q̃a ille
cui⁹ ẽ ũbũ non ẽ de ũbo uerbũ aũ de illo cui⁹ ẽ uerbũ idõ ait Q̃d de
dit m̃ pat̃ i. ut si uerbũ ei⁹ ut sim unigenit⁹ filius ei⁹ ut sim splendor
lucis ei⁹ maior ẽ omĩb⁹ Idõ nemo rapit inq̃t oues meas de manu mea
Nemo potẽ rapere de manu patris mei de manu mea Ie de manu pat̃s mei.